Magyar Kaktuszgyűjtők Országos Egyesülete

Közlemények

2026/4.

Elnöki köszöntő

Tisztelt Tagtársak!

Ismét gyorsan elszaladt a nyár a rekordmagas hőmérsékleteivel, most pedig már azon gondolkodunk, hogy az időjárást figyelembe véve mikor költöztessük szeretett kaktuszainkat a téli szállásukra, illetve hogyan készítsük fel a télen mindig szűkös növényházainkat a teleltetésre.

Őszi kiállításunk Mexikó ékszereiről szólt, ahol valóban szép és színvonalas gyűjteményeket láthattunk a még nyarat idéző Füvészkertben. Az Anisits-vándorserleg idén megérdemelten VARGA István mexikói gyűjteményéhez került, amihez ezúton is szívből gratulálunk!

A rendezvény látogatottsága rekordot döntött az eddigi őszi kiállítások viszonylatában: a szombat-vasárnapi két nap alatt mintegy 3000 fő látogatott el a Füvészkertbe. A nyitónap, a péntek az egész napos esőzés miatt még meglehetősen gyengén sikerült, a hétvége viszont meghozta a napsütést és vele együtt a sok érdeklődőt is.

Az öröm mellett sajnos akadtak kisebb technikai nehézségeink, amelyeket tavaszra mindenképpen megoldunk. Ilyen volt például a bankkártyás fizetés hiánya: mivel csak papíralapú nyugtát tudtunk kiállítani, szinte egész nap hosszú sorok álltak a bejáratnál. Természetesen megértettük látogatóink türelmetlenségét, és próbáltuk a lehető legpozitívabban kezelni a helyzetet, ám így is adódtak kellemetlen szituációk.

Az árusítók számára a kertben való közlekedésre vonatkozóan egy új szabályzatot fogunk megfogalmazni, ugyanis egyesek a gépkocsijaikkal folyamatosan akadályozták a kiállítás építésének és bontásának ütemes munkálatait.

Ezúton is szeretném megköszönni minden kiállító tagtársunk hozzájárulását a sikeres rendezvényhez. Bízom benne, hogy mindannyiótokkal találkozunk a decemberi Kaktuszos Karácsonyunkon!

HORVÁTH Ferenc elnök

SVOBODA polikarbonátházában, Pardubice 2026

IV. Sivatagok ékkövei – Aggtelek

Negyedik alkalommal gyűlhetett össze június 27-én a környék növénybarát közössége a Királyi Csemegék portáján, Aggteleken.

A rendezvény megnyitóján, a korábbi évekhez hasonlóan, RŐCZEI Patrik (**1**) polgármester köszöntötte a résztvevőket. Az esemény díszvendége SZÁSZI Róbert (**2**), a Magyar Kaktusz és Pozsgás Társaság Közhasznú Egyesület titkára volt, aki Debrecenből érkezett hozzánk.

A télikert parapetjén gyönyörű, tekintélyes kort megélt növényeit csodálhatták meg az érdeklődők. Többek között évtizedes *Lophophora williamsii*, *Gymnocalycium saglionis* és számos más különleges példány sorakozott a látogatók előtt. A kiállítás további növényeit a szabadban, a ház tornáca előtt kialakított nyári helyükön lehetett felfedezni. Ezek a kaktuszok és más pozsgások KOLTAY Gábor gyűjteményének képviselői.

A 30 °C fölötti hőmérséklet sem szegte a résztvevők kedvét. Érkeztek vendégek Rimaszombatról, Tornaljáról, Rozsnyóról, Várhosszúrétről, Pelsőcről, valamint természetesen a környező településekről is.

A nap jó hangulatban telt, miközben szakmai ismeretekkel is gazdagodhattak a résztvevők. A korábbi évekhez hasonlóan ezúttal is számos növény talált új gazdára, így sokak gyűjteménye újabb különlegességekkel bővülhetett. Idén néhány idősebb példánytól is búcsút kellett vennünk, hiszen a helyhiány, a kaktuszgyűjtők egyik legnagyobb ellensége, bennünket sem kerül el. A télikertet kinövő növényektől időnként, még ha fájó szívvel is, meg kell válni.

A nap folyamán végig stílusos muzsika szólt, az Aggteleki Nemzeti Park jóvoltából pedig ismét működött a Zöld Sziget. Zabari Judit a legkisebbeket vezette közelebb a természet világához, ahol a gyermekek ültettek, dugványoztak, és játékos formában ismerkedhettek a növényekkel.

A látogatók a növények mellett Holló Anna gyönyörű ékszereiből, valamint Krisztina helyi termékeiből is válogathattak.

Naturgold

A falusi vendégasztal a nagy melegre való tekintettel hideg meggylevessel várta a vendégeket. Akik meleg ételre vágytak, a már megszokott lángosból választhattak, szomjoltóként pedig hideg bodzaszörp és limonádé szolgált.

Délután összesítettük a látogatók szavazatait, és támogatóink jóvoltából megajándékoztuk a Villámtárlat legsikeresebb alkotóit. A felnőtt kategóriában AGÓCS Róbert gőzmozdonya kapta a legtöbb szavazatot.

A gyermekalkotók közül FAZEKAS Laura „*Égig érő paszuly*" című munkája, valamint MAJOROS Nimród parafadugóból készített lovas fogata emelkedett ki. Szívből gratulálunk nekik, valamint iskolánk pedagógusainak is, akik segítették és ösztönözték a gyermekeket az alkotásban.

A tombola, ahogyan minden évben, ezúttal is nagy sikert aratott. Támogatóink felajánlásainak köszönhetően számos növény és ajándék talált gazdára.

Köszönettel tartozunk valamennyi támogatónknak, közreműködőnknek és mindazoknak, akik évek óta kitartó munkájukkal segítik ezt a kis, de lelkes közösséget és a közösségépítő kezdeményezést Aggteleken.

Nem utolsósorban külön köszönjük TÓTH Líviának, aki a Magyar Kaktuszgyűjtők Országos Egyesülete (MKOE) képviseletében és az egyesület fotósaként is segítette rendezvényünket, a lelkes közreműködést és az esemény pillanatainak megörökítését.

Reméljük, hogy jövőre ismét találkozhatunk, és a kaktuszok, pozsgások szeretetén keresztül újra együtt ünnepelhetjük ezt a különleges hobbit és a köré épült közösséget.

Aki még nem járt nálunk, azt szeretettel várjuk, aki pedig már megtapasztalta a rendezvény hangulatát, legközelebb hozzon magával egy-két társat is, hogy együtt tölthessünk el egy újabb emlékezetes napot a Gömör–Tornai-karszt kis falujában, Aggteleken.

KOLTAY házaspár

1979

Kiállítási sátor építése háttérben a MÁV kórház épületével

1979

Az MKOE kaktuszkiállításai 1979-től az 1990-es évekig az Állatkertben

A felépített kiállítási sátor háttérben a Szépművészeti Múzeummal

1979

1987

1987-es zsűri:
Tamás Gyula, Klincsek Pál és Kern Péter

1991

1991-ben Csákányovszky József nyerte az Anisits-vándorkupát.

1991

A kiállítás megnyitóján

1987

Emlékezzünk!
Kaktuszkiállítás és vásár az Állatkertben régen – a 160 éves a Fővárosi Állat- és Növénykert apropóján

Az MKOE (Magyar Kaktuszgyűjtők Országos Egyesülete) és a Fővárosi Állat- és Növénykert évtizedes múltra visszatekintő kapcsolata 1979-ben kezdődött, amikor egy kényszerhelyzet miatt – mivel a hagyományos helyszínként szolgáló Kertészeti Egyetem zsibongója nem volt biztosítható – új otthont kellett találniuk a kiállításnak.

Az első állatkerti kiállítás kalandos körülmények között indult: az egyesület saját maga épített fel egy fóliasátrat. A körülmények nem voltak ideálisak, a propaganda és a kiállítási terület sem volt a tökéletes, a legnagyobb problémát pedig a június eleji kánikula jelentette, amelytől a kiállítási sátor belsejében a hőmérséklet 45 °C-ra kúszott fel.

Az 1980-as év kivételével azonban ez a nehéz kezdet egy rendkívül sikeres korszakot indított el: több mint tíz éven keresztül az Állatkert adott otthont az egyesület nagyszabású országos kiállításainak, amelyek híresek voltak a vásári forgatagról, a kiemelkedő látogatottságról és a személyes szakmai találkozókról.

A kiállításaink, vásáraink sorozatát az 1992-es év törte meg, amikor az Állatkert pálmaházát több évre bezárták felújítás miatt, így a népszerű helyszín megszűnt.

Ezután az 1990-es években még visszatértünk az Állatkertbe egy-két év kihagyással, de ezek már inkább kisebb, bemutató jellegű árusítási lehetőségek voltak a Barlang-mozi környékén. Ezekért a helyekért már helypénzt is fizetett az egyesület, és bár jelentős saját bevételt ekkor már nem hoztak, az Állatkert felé fennálló pénzügyi hozzájárulásokkal (például az 1995-ös 200 ezer forintos összeggel) továbbra is fenntartották a történelmi kapcsolatot, amely a mai napig meghatározza az MKOE kiállítási kultúráját.

Kaktuszkiállítás és vásár – 160 éves a Fővárosi Állat- és Növénykert

Idei évben ünnepelte a budapesti Állatkert fennállásának 160. évfordulóját; ennek apropóján a kert botanikai osztályával karöltve, 2026. augusztus 29–30-án az MKOE szervezésében kaktuszkiállítást és -vásárt szerveztünk az Állatkert területén. Biztosan sokan tudják az olvasók közül, hogy a ’80-as években az Állatkert adott otthont az MKOE országos kiállításainak a Pálmaházban, tehát egy kicsit haza is jöttünk…

A kiállítás helyszíne a Nagytó előtti sétány volt, ahol a vegyes korú növényekből álló gyűjteményeket élőhelyi fotók hátterében mutattuk be. A kiállítás mellett egy információs asztalt is elhelyeztünk, ahol az érdeklődők bepillantást nyerhettek az egyesület munkájába, megismerkedhettek szakmai kiadványainkkal, illetve beléphettek az MKOE tagjainak sorába – amit néhány látogató meg is tett.

A kiállítás anyaga rendkívül gazdag és változatos volt, ráadásul a minőségre sem lehetett panasz. Jokhel Csaba gyönyörű, egységes anyagot hozott, külön kiemelném a szép *Thelocactus*- és *Notocactus*-gyűjteményét; Dániel Judit a vegyes növényanyag mellett szépséges *Echinocereus*-okat és virágzó *Echinopsis*-hibrideket vonultatott fel; Kelemen Szilárd Győrből idős telepeket, egészséges, szép példányokat mutatott be az *Astrophytum, Mammillaria, Notocactus* és *Copiapoa* nemzetségekből; nem kevésbé gyönyörködtették a látogatókat Horváth Ferenc idős *Melocactus*-ai, *Notocactus*-ai és *Echinocactus*-változatai; Szabados Attila nagyon mutatós caudexes növények idős példányait, valamint gyűjteményéből szintén koros dél-amerikai és mexikói kaktuszfajokat hozott el az Állatkertbe; Füleki József bemutatta *Mammillaria*-szakgyűjteményének mutatós, koros, terméssel berakódott példányait, Budai Ferenc Miskéről pedig szukkulensekből álló vegyes gyűjteményt mutatott be.

Öt gyűjtőtársunk az Állatkert árusítási szabályzatának eleget téve minőségi növényeket kínált a látogatók számára, valamint el is látta őket szakmai jótanácsokkal!

A pozsgás növények által elvarázsolt kisfiú információéhségére egyesületi tagtársunk, BUDAI Ferenc információáradattal válaszol.

A kellemes, nyári napos-felhős időjárás, a Nagytó madárvilága, az érdeklődő látogatók és a jó kaktuszos társaság mellett csak úgy repült az idő, hiszen kiállításunkat nyitástól a kert zárásáig csodálhatták a látogatók. Szeretném megköszönni minden kiállítónknak az odaadó munkáját, a kert vezetőségének a kiállításunk létrejöttéhez tanúsított pozitív hozzáállását, SZABADOS Attilának a javaslatot, hogy keressük meg az Állatkert vezetőségét – hátha összejön egy kiállítás –, végezetül pedig DÁNIEL Juditnak az önfeláldozó szervezési munkáját és az Állatkerttel való kapcsolattartást!

HORVÁTH Ferenc

Mexikó ékszerei az ELTE Füvészkertben

A Magyar Kaktuszgyűjtők Országos Egyesületének idei Őszi Országos Kaktuszkiállítása és Vására ezúttal Mexikó különleges növényvilágát állította a középpontba. A „Mexikó ékszerei" címet viselő rendezvény olyan kaktuszokat és más pozsgás növényeket mutatott be, amelyek a közép-amerikai ország változatos tájain, a magashegységektől és fennsíkoktól a száraz völgyeken át egészen a trópusi területekig találták meg természetes élőhelyüket.

A kiállítás előkészítése a látogatók érkezése előtt már javában zajlott. Egyesületünk tagjai és segítői ezúttal is közösen dolgoztak a kiállítási tér kialakításán, a növények elhelyezésén, az árusítói területek berendezésén, valamint a dekorációk és az ismeretterjesztő anyagok előkészítésén. Egy ilyen rendezvény látványos része ugyan csak a nyitást követően válik láthatóvá, mögötte azonban sokórányi szállítás, pakolás, rendezés és összehangolt munka áll.

Az idei tematika különösen gazdag növényanyagot kínált, hiszen Mexikó a kaktuszfélék egyik legfontosabb elterjedési területe. Az ország keleti részén húzódó Sierra Madre Oriental és a nyugati Sierra Madre Occidental hegyláncai között hatalmas fennsíkok, medencék és száraz völgyek terülnek el. A több ezer méteres hegycsúcsok, a sziklás magasföldek, valamint az alacsonyabban fekvő, melegebb területek rendkívül változatos élőhelyeket alakítottak ki, amelyekhez az ott élő növények ugyancsak változatos módon alkalmazkodtak.

A kiállított növények között ezért egymás mellett jelenhettek meg a tekintélyes méretű oszlopkaktuszok, a szabályos vagy éppen szokatlan formájú gömbkaktuszok, valamint azok az apró termetű fajok, amelyek természetes élőhelyükön sokszor szinte teljesen beleolvadnak a köves környezetbe. Mexikó kaktuszvilágának különlegessége éppen ebben a rendkívüli formai változatosságban rejlik.

A bemutatóban kiemelt szerepet kaptak többek között az *Astrophytum*, *Ariocarpus*, *Echinocactus* és *Turbinicarpus* nemzetségek képviselői. Az *Astrophytum* fajok különleges alakjukkal és jellegzetes mintázatukkal, az *Ariocarpus*-ok pedig egészen rendhagyó megjelenésükkel hívták fel magukra a figyelmet. Utóbbiak között olyan növények is akadnak, amelyek első pillantásra alig emlékeztetnek

a hagyományos értelemben vett kaktuszokra. Lapos, a talajhoz simuló testük és vaskos szemölcseik természetes környezetükben kiváló rejtőszínt biztosítanak számukra, virágzáskor azonban feltűnő fehér, rózsaszín vagy lilás virágaikkal egészen más arcukat mutatják. A *Turbinicarpus* fajok szintén a mexikói kaktuszflóra különleges képviselői. Többségük kis termetű, gyakran csak néhány centiméterre emelkedik ki a talajból, és természetes élőhelyükön köves, sziklás területeken fordulnak elő. Apró növénytestükhöz képest feltűnően nagy virágokat hozhatnak, amelyek fehér, rózsaszín vagy lilás árnyalataikkal különösen látványossá teszik ezeket a növényeket.

Egészen más megjelenést képviseltek a mexikói oszlopkaktuszok. Közülük különösen érdekesek azok a fajok, amelyek testét hosszú, sűrű, fehéres szőrzet borítja. A látványos „hajkorona" azonban nem pusztán dísz: természetes élőhelyükön fontos szerepet játszik a növény védelmében. Mérsékli az erős napsugárzás hatását, ugyanakkor a magasabban fekvő területeken az éjszakai lehűlés ellen is védelmet biztosít. Ezeket a növényeket jellegzetes megjelenésük miatt a köznyelv őszapókaktuszként ismeri.

A mexikói növények története ugyanakkor nemcsak botanikai szempontból érdekes. Számos kaktuszfaj hosszú időn keresztül fontos szerepet töltött be az ott élő népek mindennapi életében. Egyes növények táplálékot vagy folyadékot biztosítottak, másokat különböző használati célokra alkalmaztak. A kaktuszok így nem csupán a mexikói táj jellegzetes elemei, hanem az ember és környezete közötti, évszázadok alatt kialakult kapcsolat részei is.

A központi témát adó mexikói fajok mellett természetesen ezúttal is helyet kaptak a hazai gyűjtők féltve őrzött növényei. A látogatók Amerika és Afrika különböző területeiről származó kaktuszokat és egyéb pozsgás növényeket is megtekinthettek. A bemutatott példányok között fiatalabb növények és hosszú évek, esetenként évtizedek óta nevelt gyűjteményi darabok egyaránt előfordultak, így a kiállítás a növények fejlődésének és változatosságának több oldalát is megmutatta.

Az epifiton, vagyis fánlakó növények sem hiányoztak a kiállításról. A levélkaktuszok és a bromeliafélék egészen eltérő életmódot képviselnek a száraz vidékeken élő kaktuszokhoz képest, jelenlétük ezért tovább gazdagította a bemutatót. Jól érzékeltették,

Az ünnepélyes megnyitót Papp László szakmai vezetőnk, a Debreceni Egyetem Botanikus Kertjének nyugalmazott igazgatója tartotta.

Ebben az évben az Anisits-vándorserleget Varga István nyerte el, aki fogadja Ötvös Dénes kiállításszervező gratulációját.

milyen sokféle életformával találkozhatunk Közép- és Dél-Amerika növényvilágában.

A kiállítást mindhárom napon növényvásár egészítette ki. A látogatók tapasztalt termesztők és gyűjtők kínálatából válogathattak, így a könnyebben tartható, kezdőknek is ajánlható növények mellett ritkább fajok és változatok is gazdára találhattak. Sokan egy konkrét növényt keresve érkeztek, mások a kiállítás megtekintése közben kaptak kedvet egy újabb kaktusz vagy pozsgás beszerzéséhez.

A vásár fontos része volt ezúttal is a személyes találkozás és a tapasztalatcsere. Egyesületünk tagjai és az árusítók tartási tanácsokkal segítették az érdeklődőket, legyen szó öntözésről, megfelelő talajkeverékről, fényigényről vagy teleltetésről.

Egy-egy növény beszerzésével így nemcsak maga a példány kerülhetett új gazdához, hanem azok a gyakorlati ismeretek is, amelyek hosszú távú, sikeres neveléséhez szükségesek.

A rendezvénynek ismét az ELTE Füvészkert adott otthont, amely az évnek ebben az időszakában is különleges környezetet biztosított a kiállítás számára. A látogatók a kaktuszok és pozsgások megtekintése mellett bejárhatták a kert sétaútjait és felfedezhették a kora őszi növényvilágot. A gyermekeket kézműves-foglalkozás várta, így a rendezvény a családok számára is egész napos programot kínált.

A pénteki nap időjárása ezúttal kevésbé bizonyult kegyesnek a rendezvényhez. Az eső ellenére azonban érkeztek látogatók, a hétvége során pedig egyre többen keresték fel a kiállítást és a vásárt. A változékony időjárás mellett is jó volt látni, hogy milyen sokan érdeklődnek a kaktuszok, pozsgás növények és az egyesület munkája iránt.

A szombati napon a kiállítás megnyitására újra id. Papp László botanikust, az egyesület szakmai vezetőjét (az egyesület folyóiratának szakmai lektorát), a Debreceni Egyetem Botanikus Kertjének nyugalmazott igazgatóját kérte fel az egyesület elnöksége, aki beszédében megindokolta a bemutató témáját, majd kifejtésképpen felvázolta Mexikó

Fent a kiállítási anyag, míg lent a vásári áru

geográfiai-geológiai, növényföldrajzi, ökológiai különleges és változatos adottságait, a pozsgás, és ezeken belül, a kaktusz élőhelyek sokaságait. Összehasonlította a többi amerikai ország, így főleg a dél-amerikaiak – pl. Brazilia, ahol úgyszintén nagy a fajok száma – kaktuszflóráját és vegetációját a kb. négyszer kisebb, de növényzeti sajátságaiban ettől igazán el nem maradó Mexikóéval. Végül egy képzeletbeli földtörténeti utazással igyekezett elmagyarázni – a kaktuszfélék családjának létrejöttétől – Mexikó mai geográfiai, növényföldrajzi-ökológiai állapotának kialakulását, ezzel magyarázatot adva a viszonylag sok kaktuszfaj meglétére és ezekből jelentős számú taxon bennszülött (endemikus) mivoltára. Utolsó szavaival méltatta a kiállítok növény anyagát és köszöntötte a jelenlévőket. Az ünnepélyes megnyitót követően hirdették ki a kiállított növényanyagok versenyének végeredményét, amelynek idei győztese VARGA István egyesületi tagtársunk lett.

A rendezvény vasárnap délutáni zárásával a látogatók számára véget ért a kiállítás, a szervezők és közreműködők munkája azonban ekkor még folytatódott. Megkezdődött a növények összecsomagolása és elszállítása, a kiállítási elemek és standok lebontása, majd a terület rendezése. Ahogyan a rendezvény felépítése, úgy a bontás is összehangolt munkát és sok segítő kezet igényelt.

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindazok munkáját, akik hozzájárultak az Őszi Országos Kaktuszkiállítás és Vásár létrejöttéhez. Köszönjük azoknak, akik részt vettek az előkészületekben, a növények szállításában és elhelyezésében, a kiállítási és árusítói területek kialakításában, a rendezvény működtetésében, a látogatók fogadásában, valamint a vasárnapi bontásban és rendrakásban. Köszönjük kiállítóinknak, árusainknak, segítőinknek és az ELTE Füvészkert munkatársainak a közreműködést.

Végezetül látogatóinkhoz is szeretnénk néhány szót intézni. Az idei kiállítás nagy érdeklődése miatt a beléptetés egyes időszakokban a vártnál lassabban haladt, és hosszabb sorok alakultak ki a Füvészkert bejáratánál. Tudjuk, hogy a hosszas várakozás kellemetlenséget jelentett, ezért ezúton is elnézést kérünk mindazoktól, akiket ez érintett. A tapasztalatokat szeretnénk felhasználni annak érdekében, hogy a következő rendezvényeinken a beléptetés gyorsabban és gördülékenyebben történjen.

Köszönjük valamennyi látogatónknak, hogy érdeklődésükkel, türelmükkel és jelenlétükkel hozzájárultak az idei Őszi Országos Kaktuszkiállítás és Vásár sikeréhez.

TÓTH Lívia (liviatoth0814@gmail.com)

E cikkünk szerzője, TÓTH Lívia.

Sorban állás, jegyre várás a pénztárnál a füvészkerti kiállításon

Olvasói levél

A Kaktusz-Világ főszerkesztőjének, JOKHEL Csabának a 2026/2-es ***Tisztelt Olvasóink!*** cikkében feltett kérdésére kapott szívet melengető olvasói levelet közlünk Erdélyből, Romániából.

Tisztelt Olvasóink!

Nem tudom megállni, hogy ne forduljak egy kérdéssel minden kaktuszbaráthoz és a Kaktusz-Világ olvasóihoz: mennyire elégedettek az első szám minőségével és tartalmával? Ha elnyerte tetszésüket, örömmel osztom meg a hírt, hogy az idei évben ismét sikerült emelnünk a színvonalon – és ezt a minőséget a jövőben is szeretnénk megőrizni...

JOKHEL Csaba
főszerkesztő

Örömújság!

A Kaktusz-Világ valóban egy „örömújság". Már önmagában az a hangulat és öröm, amelyet minden új lapszám megjelenése okoz, különlegessé teszi. Túlzás nélkül mondhatjuk: amikor megérkezik a Kaktusz-Világ, az olyan, mintha ünnepnap lenne a kaktuszok szerelmesei számára.

A romániai kaktuszgyűjtők évek óta hozzájuthatnak ehhez a folyóirathoz annak az embernek köszönhetően, akit méltán neveznek a „kaktuszok nagykövetének": a nagybányai NEVEZI Jánosnak. A lapot a kaktuszok és pozsgás növények kedvelői valósággal szomjazva olvassák és tanulmányozzák.

Nemegyszer hallottunk olyan gyűjtőkről is, akik egymásnak kölcsönadják a lapszámokat. Így a folyóirat és az abban megjelent írások nemcsak ismereteket közvetítenek, hanem a találkozások, a beszélgetések és a véleménycsere természetes kiindulópontjaivá is válnak.

A Kaktusz-Világot még olyanok is olvassák, akik nem beszélnek magyarul. A kivételes grafikai minőség és a rendkívül kifejező fényképek ugyanis felkeltik a kíváncsiságot, a ma már szinte minden mobiltelefonon elérhető korszerű fordítóprogramok segítségével pedig a magyar nyelvű cikkek is könnyen követhetők és élvezettel olvashatók.

Ez azonban korántsem jelenti azt, hogy mindenki fordításra szorul. Különösen Máramarosban és Szatmár megyében sok kaktuszgyűjtő jól ismeri a magyar nyelvet. Így a folyóirat ismét a társasági élet egyik fontos kellékévé válik: amikor

olyan barátok találkoznak, akik közül valaki segítségre szorul egy-egy cikk megértésében, vagy éppen egy érdekes írás adja a beszélgetés témáját:

„A Kaktusz-Világban olvastam, hogy… Gyere, megmutatom!"

Minden egyes nyomtatott lapszámot nagyra értékelünk, annál is inkább, mert tudjuk, mennyi munka és milyen komoly erőfeszítés áll egy-egy megjelenés mögött. A dokumentációtól és az anyagok összeállításától kezdve a tördelésen át egészen a magas színvonalú nyomtatás jelentős költségéig rengeteg munka szükséges ahhoz, hogy a lap ilyen formában eljuthasson az olvasókhoz.

Szívből gratulálunk a szerkesztőség minden tagjának az elvégzett munkához!

Örömmel tölt el bennünket, hogy a Kaktusz-Világ segítségével nemcsak a szakterület újdonságairól értesülhetünk, hanem új kaktuszbarátokat is megismerhetünk Magyarországon és azon túl is.

Külön megtiszteltetés számunkra, hogy a folyóirat lapjain romániai kaktuszgyűjtőkről szóló írások is helyet kapnak. Ezáltal a szenvedélyünk túllép az országhatárokon, és valóban nemzetközivé válik. Hiszen ahogyan a Kaktusz-Világ eljut Romániába, úgy biztosak lehetünk abban is, hogy Európa más országaiban és azon túl is vannak olvasói.

Kevés szóval nehéz kifejezni azt a csodálatot és hálát, amelyet mindazért érzünk, amit ezzel a folyóirattal megvalósítotok.

Sok egészséget és erőt kívánunk a további munkához, hogy még hosszú éveken át folytathassátok ezt a nemes szerkesztői munkát. Mert az írott szó segítségével a kaktuszok iránt érzett szeretet és szenvedély fennmarad, és részévé válik a történelemnek.

Bármilyen gazdag is legyen az interneten elérhető információ, egy nyomtatott folyóirattal mégsem tud versenyre kelni. Az internetes oldalak és fényképek az idő múlásával eltűnhetnek, elveszhetnek vagy elérhetetlenné válhatnak. A nyomtatott folyóirat azonban ott marad a könyvtárak és a magángyűjtemények polcain, és akár évszázadokon át megőrizheti mindazt, amit a kaktuszok világáról és annak közösségéről megörökít.

Gratulálunk mindahhoz, amit tesztek, és további sok sikert kívánunk!

A Kaktusz-Világ ugyanis nem egyszerűen egy kaktuszokkal foglalkozó folyóirat.

A Kaktusz-Világ egy „**örömújság**": olyan lap, amely örömet szerez a tapasztalt gyűjtőknek, ugyanakkor felkelti a kezdők kíváncsiságát is, és közelebb hozza őket a kaktuszok csodálatos világához.

Mircea Crișan újságíró
Nagybánya

Pardubice 2026 – tömeg, ritkaságok és egy eltűnt kaktusz

Tavaly azzal zártam a pardubicei útról írt beszámolómat, hogy jövőre is ott a helyem. Sikerült tartanom magam hozzá: szeptember 25–26-án ismét csatlakoztam az MKOE csehországi kirándulásához. Idén azért kicsit másképp indultam neki. Sok feladat közé tudtam csak beszorítani ezt a két napot, és már az induláskor meglehetősen fáradt voltam. Mindennek megvan a maga ideje, és hála istennek, idén is jutott két nap a kaktuszokra. A tavalyihoz képest csendesebben telt számomra az út, de utólag egy percig sem bántam meg, hogy elmentem.

A növénybeszerzéshez ezúttal elég határozott elképzeléseim voltak. Az utóbbi időben átalakítom a gyűjteményemet: a növényanyag minőségén szeretnék javítani, a cserepek számának növelése már másodlagos. Sok kommersz fajt kiszelektáltam, a ritkább fajok és nemzetségek, érdekes hibridek, variegata, cristata és monstruosa példányok maradnak, természetesen azokkal a növényekkel együtt, amelyekhez valamiért személyes emlék köt. Idén ennek megfelelően elsősorban a különleges növekedésű formákat kerestem. Pardubice erre ideális helynek ígérkezett.

25-én, pénteken 5:45-kor gyülekeztünk a Füvészkertnél, 6:00-kor indultunk, a második turnus 6:15 körül szállt fel Kelenföldön, majd kb. 8:00-ra Győrbe érkeztünk, ott csatlakozott hozzánk a csapat harmadik része.

Az ilyen utak egyik legjobb része már a buszon elkezdődik. VARGA Pistával beszélgettünk többen, és szóba került, hogy néhány éve a füvészkerti kiállításon vettem tőle növényeket. A beszélgetés valahogy eljutott a „horizo" magokig is. Már nem tudnám pontosan visszaidézni, hogyan kerültek elő, de Pistánál volt egy nagyobb adag, és egyszer csak a kezembe nyomott belőle néhány szemet. Pedig ezeket a magokat nem szokta árulni. Az ilyesmi különösen jólesik: néhány mag apróságnak látszik, de gyűjtőként pontosan tudom, mennyit ér egy ilyen gesztus.

TÓTH Bélával is folytatódott egy tavaly elkezdődött történet. Tavaly indulás előtt megnéztem Pavel PAVLÍČEK honlapját, és észrevettem, hogy árulnak olyan, hormontartalmú gyökereztetőport, amilyet itthon már hiába kerestünk. Mindketten vettünk belőle. Béla azóta sikerrel próbálta ki, idén pedig három saját gyökerű *Mammillaria luethyi* példánnyal ajándékozott meg. Aki próbálkozott már a faj saját gyökéren való nevelésével, az érti, miért örültem nekik ennyire. Azt hiszem, ennél jobb példákat nehéz mondani arra, miért érdemes együtt útra kelni.

Nekem külön élmény volt, hogy gyakorlott terepi látogatók sztorijait hallgathattam az odaút egy részében: KAJDACSI János és SZOLNOKI Imre ültek előttem a buszon. Korábban nekem is volt szerencsém Peruban egy rövid kaktuszlest megejteni, de a történeteikből realizáltam, hogy van hová fejlődni még.

Pénteken délután háromnegyed kettőkor elsőként ismét Pavel PAVLÍČEK chrudimi kertészetéhez érkeztünk. A megvásárolható növények kínálatát most is inkább közepesnek éreztem; türelmes keresgéléssel persze ki lehet fogni egy-két jó darabot. A

hely igazán nagy vonzereje számomra továbbra is maga a gyűjtemény. Fantasztikus idős példányok, ritkaságok, méretes *Ariocarpus*ok, hatalmas *Aztekium*-telepek, dinnye méretű *Uebelmannia*k és más, lassan fejlődő növények sorakoznak az üvegházakban. Tavaly már láttam őket, de most is jó sok időt eltöltöttem a nézelődéssel. Vannak növények, amelyeket nem elég egyszer megnézni.

A látogatásnak PAVLÍČEKnél nem csak a kaktuszok a szereplői: kolbászt is lehetett enni, és sörözés közben végre jutott idő egy jó beszélgetésre FÜLEKI Józsival. 2026 év elején jelent meg online az MKOE gondozásában *A Mammillaria nemzetség* című könyve. Elmondtam neki, hogy nagyon jónak tartom az anyagot, és szerintem érdemes lenne angolra is lefordítani. Jólesett ezt személyesen megmondani, nem csupán egy emailben vagy hozzászólásban leírni.

PAVLÍČEK vásárterében

HOLLÓ László

SVOBODA vásártere

Délután, valamivel 4 óra előtt, Michal SVOBODA gyűjteménye következett. SVOBODA a pardubicei börzével egy időben évről évre nyílt napot tart, és a tavalyi látogatás után pontosan tudtam, hogy ide érdemes felkészülten érkezni. Nála a gyűjtemény és az eladó növények kínálata is egészen kiváló. Ritka fajok, hibridek, variegata, cristata és monstruosa növények mindenfelé: éppen azok, amelyekre most vadásztam.

Indulás előtt átnéztem SVOBODA honlapjának képeit, beazonosítottam három növényt, amelyekre különösen fájt a fogam. A tavalyi látogatásnak itt nagy hasznát vettem: a fotókból azt is tudtam, hol érdemes keresnem őket. Megérkezés után rögtön célirányosan mentem a kiszemelt növényekért, a szokásos körülnézés ráért később. Több régóta keresett példány végre összejött, köztük egy *Homalocephala texensis* f. *monstruosa*, egy *Discocactus horstii* variegata és egy *Lophophora williamsii* variegata. Csak ezután kezdtem komótosabban nézelődni a többi üvegházban.

SVOBODÁnál az is hagyomány, hogy a vendégek ingyen csapolhatnak maguknak sört – ráadásul nem is rosszat. A vásárlás után leraktam a növényeimet egy kisebb ládában, és a többiekkel beszélgettünk egy korsó sör mellett. Közben újabb csoportok érkeztek, mindenki nézegette, ki mit vett, szóval ment a szokásos kaktuszos eszmecsere. Amikor induláskor felkaptam a ládát, észrevettem, hogy az egyik kifizetett *Homalocephala* hiányzik. Valaki időközben elvitte a ládámból.

Szóltam SVOBODA lányának, hogy mi történt. Néhány szót váltott csehül az édesapjával, majd már mondta is, hogy válasszak helyette egy másikat. Semmi vita, gyanakvás vagy

Becuccolkodásra várva a BIRDIE Pension & Wellness szállásunk udvarán

alkudozás. Nagyon rendesen álltak hozzá, és ezzel az ügy le is zárult. Persze jobb lett volna az eredetileg kiválasztott példánnyal távozni, de ez a kis történet végül inkább a vendéglátók korrektsége miatt marad emlékezetes.

A szállásunk a tavaly megismert szálloda volt, a Cybertruck is ugyanabban a parkolóban állt. Semmi extra, egy normális szállás, jó reggelivel. Este aztán mindenki elindult vacsorázni, ki merre. A társaság nagyjából fele végül a pardubicei Záložna étteremben kötött ki. Elég vicces látvány volt, hogy miután letelepedett a magyar csapat, a pincérek sorra kezdték kihozni a csülköket. Úgy látszik, a növények mellett ebben is hasonló az ízlésünk. Én is csülköt ettem, és marha finom volt. Az egész napos üvegházjárás után ez kifejezetten jól esett.

Sorban állás a pardubicei IDEON Kulturális és Kongresszusi Központ előtt.

Szombat reggel az IDEON előtt, a nyitást megelőzően 8.30 körül már olyan hosszú sor állt, amilyet tavaly sem láttam. Bent sem lett sokkal szellősebb a helyzet: voltak részek, ahol alig lehetett megmozdulni. Szemre a tavalyinál jóval többen lehettek. A börze hivatalosan 9 és 14 óra között tartott, de aki a különlegességek miatt érkezett, érthetően igyekezett minél korábban bejutni. A tömeg ellenére most is érdemes volt végigjárni az asztalokat.

A börzével kapcsolatban egy dolgot még muszáj megemlítenem. Az út előtt többen is megkerestek, hogy ha már úgyis megyek, hozzak nekik egy-egy növényt. Küldtek neveket, képeket, hogy pontosan mit keresnek. Sajnos ezekből idén semmit nem sikerült teljesítenem, sőt, volt olyan beszerzés, amit magam ajánlottam fel, és végül azt sem tudtam megoldani. Pedig tényleg szerettem volna segíteni. Csakhogy a pardubicei börze néhány

órája hatalmas rohanás: a tömegben olykor mozdulni sem lehet, és az ember már annak is örül, ha a saját listáján szereplő növényeket megtalálja (megjegyzem: teljes körűen ez sem sikerült. De sebaj, majd jövőre…). Másoknak képek és nevek alapján célzottan vásárolni ebben a forgatagban a legnagyobb jóindulattal is szinte kivitelezhetetlen. Nem udvariatlanságból mondom: aki szeretne itt különlegességeket beszerezni, annak tényleg az a legjobb, ha egyszer eljön, végigjárja az asztalokat, és maga válogat. Így a növényeken túl az élménnyel is gazdagabb lesz.

Idén nálam a variegata, cristata és monstruosa formák voltak célkeresztben, és bőven akadt miből válogatni. A két legjobb fogásom egy *Geohintonia mexicana* f. *monstruosa* és egy *Mammillaria perezdelarosae* f. *cristata* lett. A *Geohintonia* már alapformájában sem hétköznapi növény: egyetlen fajból álló nemzetség, Mexikó Nuevo León államának gipszes sziklafalairól. A különleges növekedésű példány ezért különösen megtetszett. A *Mammillaria perezdelarosae* szép, fésűsen álló fehér tövisei önmagukban is mutatósak, a tarajos változat viszont ritkán felbukkanó gyűjtői forma. Mindkettő pontosan beleillik abba az irányba, amerre most a gyűjteményemet alakítom.

Persze nem csak ez a két növény került elő. Mire végigértem a kínálaton, egy egész ládányi új szerzeménnyel lettem gazdagabb. Tavaly a vásár mérete és a választék meglepett; idén már konkrétan tudtam, mit szeretnék, és ennek megfelelően tudtam válogatni. A tömeg néha próbára tette a türelmet, de a végén, a növényeket összepakolva, nem volt kérdés, hogy megérte. Ahogy bezárt a börze, rövid pakolászás után, 14:30 körül elindultunk Budapestre.

Hazafelé Brnóban megálltunk egy rövid pihenőre: egy kis evés, mosdó, ki mire használta

A buszunk előtt készült csoportkép a pardubicei túránkról hazafelé menet.

az időt. Itt aztán kiderült, hogy nem csak engem érdekel a kaktuszok *in vitro* tenyésztése: Szolnoki Imrével és Füleki Józsival jóízűen elbeszélgettünk a témáról. Ez is az ilyen közös utak egyik jó oldala: az ember egyszer csak talál valakit, akivel egy egészen speciális kaktuszos kérdésről is tud mit megbeszélni.

Cikkünk szerzőjének, dr. Polereczki Zsoltnak a szelfije.

Az idei kirándulás összességében csendesebben telt számomra, mint a tavalyi. Fáradtan indultam, és most talán kevesebb történetet gyűjtöttem (kivéve az *obreganda*/*obreponda* esetet, azon még most is hangosan felröhögök :D), de a hangulat így is nagyon jó volt. A többiekkel beszélgetve úgy tapasztaltam, hogy most más is kicsit nyugisabbra vette a figurát. A sok szép növény mellett különösen megmaradnak bennem az apró személyes dolgok: Pista néhány szem magja, Béla három *luethyi*je, a beszélgetés Józsival Pavlíčeknél, a brnói eszmecsere Imrével, vagy ahogy Svobodáék minden különösebb huzavona nélkül megoldották az eltűnt növény ügyét. Az ilyesmit semmilyen internetes növényrendelés nem adja vissza.

Köszönöm az MKOE-nek és a szervezésben közreműködő gyűjtőtársaknak az idei utat is. Tavaly azt írtam, hogy kár volt több mint húsz évig halogatnom a részvételt. Idén ezt csak megerősíteni tudom: még akkor is érdemes két napot kiszorítani rá, amikor egyébként alig fér bele valami a naptárba.

Dr. Polereczki Zsolt

Kaktuszkiállítás Érden – egy kellemes nap növények között

Az Érdi Kern Péter Kaktuszkör október 10-én a Parkvárosi Közösségi Házban tartotta meg kaktuszkiállítását és növényvásárát.

A készülődés már pénteken késő este elkezdődött, amikor DÁNIEL Judittal közösen bepakoltuk a növényeket. Itt szeretném rögtön megköszönni KESZEI Virágnak, az intézmény vezetőjének, hogy lehetőséget biztosított nekünk a zárás utáni munkára is. Két fiatal segítőnk is velünk volt, akik a nehéz ládákat és asztalokat bizony könnyebben mozgatták, mint mi magunk!

Szombaton reggel 8 órakor megérkezett két gyűjtőtársunk, VARGA István és SZEKERES István is. A gyors kipakolásnak és a közös munkának köszönhetően 9 órára minden a helyére került. A kaktuszok szépen sorakoztak az asztalokon, a megvásárolható növények pedig ízlésesen elrendezve várták az érdeklődőket.

Bár nem volt nagy tömeg, azért szép számmal akadtak látogatók. Örültünk mindenkinek, aki betért hozzánk, megnézte a növényeket, beszélgetett velünk, vagy éppen talált magának egy új kedvencet.

A nap végén gyorsan összepakoltunk, és rendben elhagytuk a helyszínt. Az esti pakolásnál ismét két fiatal segített nekünk, amiért külön köszönet jár nekik!

Ezúton is szeretném megköszönni VARGA Istvánnak és SZEKERES Istvánnak, hogy eljöttek hozzánk kiállítani, és növényeikkel, portékájukkal hozzájárultak a rendezvény színvonalához. Köszönöm DÁNIEL Juditnak a közös előkészületeket, valamint valamennyi segítőnknek az önzetlen munkát.

Köszönjük a Parkvárosi Közösségi Háznak a lehetőséget, és természetesen minden résztvevőnek és kedves látogatónak is, hogy velünk töltötte ezt a napot!

Jó volt ismét együtt lenni, növényekről beszélgetni és megosztani egymással a kaktuszok iránti szeretetünket. Reméljük, hamarosan újra találkozunk!

JOKHEL Csaba

Magyar Kaktuszgyűjtők Országos Egyesülete

Székhely és postázási cím: 2220 Vecsés, Halmi u. 13.
Adószám: 19576583-1-13
www. kaktuszgyujtok.hu

Elnökség:

• Horváth Ferenc (elnök)	+36 20 546-2668	horvath.bromelia@gmail.com
• Dániel Judit (gazdasági vezető)	+36 20 512-8534	juditd55@gmail.com
• Rigerszki Zoltán (kiadványterjesztő)	+36 30 488-4096	zoltanrigerszki@gmail.com

Tisztségviselők:

• Birkás Erika (székesfehérvári csoporttitkár)	+36 30 950-2231	berika6661@freemail.hu
• Czirják Ferenc (ellenőrző bizottsági tag)		czirjakf@gmail.com
• Forró Eszter (magfelelős)		mkoe.magrendeles@gmail.com
• Füleki József (ellenőrző bizottsági elnök)	+36 30 608-7517	polythele@gmail.com
• Gyúró Zoltán dr. (honlapszerkesztő)	+36 70 509-8798	admin@kaktuszgyujtok.hu
• Jokhel Csaba (K-V főszerk., érdi cst.)	+36 20 925-5851	jokhelcsaba@gmail.com
• Ötvös Dénes (szervező titkár)	+36 20 9494-650	otvos.denes.73@gmail.com
• Papp László (szakmai vezető)	+36 30 539-0370	papp.laszlo58ario@gmail.com
• Sasvári Ákos (főtitkár, könyvtáros)	+36 20 962-6224	sasvari.akos1@gmail.com
• Solti Ádám dr. (szakmai vezető)	+36 1 372-2500/8614	dr.solti.adam@gmail.com
• Tímár Istvánné (ellenőrző bizottsági tag)	+36 20 944-3307	timar.marika51@gmail.com
• Tóth Lívia (egyesületi fotós)	+36 20 946-5684	liviatoth0814@gmail.com
• Varga Zoltán (budapesti csoporttitkár)		zvargamkoe@gmail.com

Tagdíj:

- Éves tagdíj a 2026-os évre, amely tartalmazza a Kaktusz-Világ előfizetését is: 8000 Ft.
- Új tagjainknak egyszeri belépési díj: 500 Ft.

Állandó kiadványunk:

- Kaktusz-Világ: az MKOE szakmai folyóirata. Megjelenik évente 4 alkalommal, változó oldalszámon.

A pardubicei börze, 2026

A pardubicei küzdőtér felülnézetben

